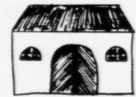

BARNA-SÍÐAN

Vit gera eitt jólaþjós - til þrýði ella til jólakort.

Tú skalt brúka:
pappír
saks
litir

TEKNA FJÖSIÐ
LITA ÞAÐ

KLIPP SÖ HURÐ-
INA SUM HER
ER VIST.

LEGG PAPPÍRÐ
SAMAN

KLIPP HORNINI
AV

LAT HURÐINA
UPP- OG TEKNA
KRUBBUNA,
MARÍU OG JÓSEF

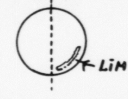
JÓLAKORT:
SKRIVA INNAN Í
SUM ÞRÝÐI

LEGG KANSKA
EINA LUMTALYKT
INN Í HÚSINI.

VIT GERA JÓLAKURVAR:

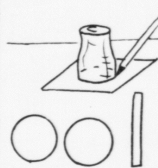
TÚ SKALT BRÚKA:
EITT VATNGLAS
BLYANT
LÍM
LITT PAPPÍR
(tveggj slög)

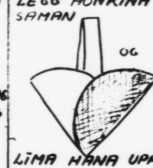
LEGG SO HVÖNN
RUNDING SAMAN
Á MIÐJUNI

LÍMA NÚ KURVINA
SAMAN - BRÚKA
SO LITIÐ AV LÍMI
SUM HÖGULIST

SET GLASIÐ
Á PAPPÍRÐ
OG TEKNA
TVEIR
RUNDINGAR
KLIPP RUNDINGAR
ARNAR ÚT OG
KLIPP EISINI
EINA AL TIL
HONK.

LEGG HONKINA
SAMAN

LÍMA HANA UPPÁ

VIT GERA

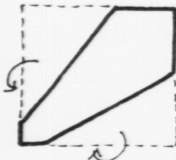
SERVIETTA-HALDARA

LEGG HOND TÍNA Á REYTI PAPP
ÍR OG TEKNA EINA HÜGVU.

LÍMA EITT
SINDUR AV
VATT UPPÁ

KLIPP EINA
RÍVU Í

LEGG EIN
HVÍTAN
SERVIETT SAMAN
SOLEIÐIS
STÍKK
SERVIETTIN UPP
Í HÜGVUNA

TEKNA EYGU-
NÖS OG MUNN.

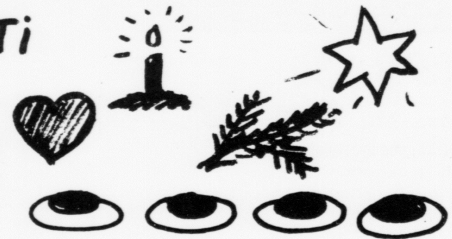

JÖLA-GÖÐGÆTI

Havragrýnskúlur

250 g av SMØRI
12 súpuskeiðir av KAKAO
500 g av HAVRAGRÝNUM
2 1/2 dl av köldum KAFFI
kanska eitt sindur av rommdropum
Elt alt saman.
Rulla til smáar kúlur og vend tær nakrar ferðir í
sukri ella krúmmel.

Piparmint — konfekt

Tak ein EGGJAHVÍTA
blanda florsukur í til það er sum deiggi.
Koyr eitt sindur av piparmint-dropum í —
(ansa eftir, at tú ikki fært ov nógu í — umleið
1/2 teskeið).
Rulla það so til smáar kúlur og legg ein
sjokoláta-knapp omaná.

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Hermenn í Gróðrarblettinum

9. partur:

Har var eingin inni. Har lógu amboðini, sum
Pambo nýtti at flætta kurvar við, og greinar og sev-
leggar og plantutægrur og ein hálvgjærd kurv við
síðuna av máttuni, sum Pambo mundi hava sitið á,
men har var einki at síggja, sum kundi vera illgruna-
vert. Men alt tyktist benda á, at Pambo knappliga og
óvart var givin við arbeiðinum. Herovastin helt, at
hann mundi vera flýddur.

Nú var vorðið myrkt. Pædo fór aftur í tjald sitt og
fekk sær náttúrða. Loysunarorðið, sum hann gav
hermonnum fyrri náttina, var: »Hin yvirvunna
kristnin!« Síðani grundaði hann leingi yvir, hvørja
leið hann skuldi taka sær fyrri at koma á mál. Lands-
hövdingin hevði lovað honum 500 drakmur og hvør-
jum av hermonnum hansara 50 drakmur, um teir
fingu hendur á Basiliusi, deyðan ella livandi. Henda
peningin vildi hann ógvuliga fegin hava hendur á.
Um somu tíð sum herhövdingin byrjaði sínar kann-
ingar í Zericah, stóðu flóttarfólkini uppi á tindinum
og hugdu at sólsetrinum. Allastaðni valdaði ein
djúpur friður. Báðumegin við stóðu tey høgu, brøttu

fjellini. Lítið vóru tey vallað, og bert onkunstaðni
sást tú eitt kryplað tré ella ein runn. Spakuliga setti
sólin handan teir øðisligu tindarnar.

Knappliga sá Filippus eitt fólk uppi á tindinum á
ti sunnasta fjallinum.

»Hyggið har!« rópti hann.

Ein gamal maður kom spakuliga omaneftir gøtuni
av tindinum yvir ímóti tí tindinum, har tey stóðu.
Hann styðjaði seg við ein tjúkkann stav. Við hvørt
steðgaði hann á og leit seg íkring, eins og leitaði hann
eftir onkrum.

»Kenni eg rætt, so er hatta hin gamli einabúgvinn
Euthymius«, segði Jóhannes. »Tú sært ikki fólk,
sum líkist honum. Hvussu man tað vera til, at hann
er her um leiðir?«

»Ja, hvørjum leitar hann eftir her?« helt móðurin.

»Vit eiga at fara ímóti honum«, helt Basilius.

»Hvør hatta so er, hann tyktist vera ein tignarligur
maður.«

»Hatta er Euthymius!« rópti Jóhannes aftur. So
fóru tey øll oman móti honum.

»Guds friður veri við tykkum!« segði tann gamli,
sum var farin at skunda sær, tá ið hann bar eygað við
Basilius og tey. — »Eg havi leitað eftir tykkum, og
tað er fyrri tykkara skuld, at eg eri komin!«

Framhald